

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 14 augusti 2009
— Mensch und Natur AG mot Freistaat Bayern**

(Mål C-327/09)

(2009/C 282/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof (Tyskland)

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mensch und Natur AG

Motpart: Freistaat Bayern

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 249 fjärde stycket EG hinder mot att tolka ett kommissionsbeslut — som enligt sin ordalydelse endast riktar sig till ett visst företag — så, att det även är bindande för andra företag som enligt beslutets mening och syfte ska behandlas på samma sätt?
2. Är kommissionens beslut av den 22 februari 2000 om att neka tillstånd för saluföring av "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" som nytt livsmedel eller ny livsmedelsingrediens (2000/196/EG) ⁽¹⁾, enligt vilket "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" enligt artikel 1 i nämnda beslut inte får saluföras på gemenskapsmarknaden som nytt livsmedel eller ny livsmedelsingrediens, även bindande för klaganden som saluför "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" på gemenskapsmarknaden?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 22 februari 2000 om att neka tillstånd för saluföring av "Stevia rebaudiana Bertoni: växter och torkade blad" som nytt livsmedel eller ny livsmedelsingrediens enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 [delgivet med nr K(2000) 77] (EGT L 61, s. 14).

**Överklagande ingett den 24 augusti 2009 av Republiken
Polen av den dom som förstainstansrätten meddelade den
10 juni 2009 i mål T-257/04, Republiken Polen mot
Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-335/09 P)

(2009/C 282/39)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: advokaten M. Dowgiewicz)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva i dess helhet den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 10 juni 2009 i mål T-257/04, Polen mot kommissionen,
- ogiltigförklara artiklarna 3, 4.3 och 4.5 åttonde strecksatsen i kommissionens förordning (EG) nr 1972/2003 av den 10 november 2003 om övergångsåtgärder för handeln med jordbruksprodukter med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 230/2004 av den 10 februari 2004 ⁽²⁾ samt enligt kommissionens förordning (EG) nr 735/2004 av den 20 april 2004 ⁽³⁾,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna såväl i förstainstansrätten samt vid domstolen, och

— hänskjuta målet till stora avdelningen

Grunder och huvudargument

Det har inledningsvis gjorts gällande att eftersom det fastslogs i den överklagade diomen att talan väcktes för sent och därför ska avvisas (punkterna 32-63 i den överklagade domen):

- har förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskaperna ⁽⁴⁾ och anslutningsakten tolkats felaktigt, såtillvida som det utgås från att fristen för att väcka talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1972/203 börjar att löpa från den tidpunkt då förordningen offentliggjordes på de officiella språken i EG-15 och därmed innan förordningen har offentliggjorts på samtliga officiella språk i den utvidgade gemenskapen.
- har artikel 230 fjärde stycket EG tolkats felaktigt, såtillvida som det fastslås att Republiken Polen i egenskap av juridisk person kunde ha väckt talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1972/2003 med stöd av denna bestämmelse redan innan anslutningen till Europeiska unionen.
- har rättsstatsprincipen och principen om ett effektivt domstolskydd åsidosatts, såtillvida som Republiken Polen har berövats möjligheten till domstolsprövning av förordning nr 1972/2003, trots att förordningen riktades till Polen i egenskap av medlemsstat.